گزارش یک | شیوا نوروزی

مراسم رونمایی از پوستر همایش بین‌المللی «صلح و ورزش»

ترویج نگاه صلح‌طلبانه ایران در دنیا

ورزش بستر مناسبی است برای ترویج صلح، دوستی و همبستگی و ورزشکاران در مسابقات این فرصت را دارند تا نقش خود را در گسترش صلح و همدلی ایفا کنند.

پوستر دومین همایش بین‌المللی و سومین همایش ملی «صلح و ورزش» با حضور اعضای کمیسیون صلح و ورزش کمیته ملی المپیک ایران رونمایی شد. این همایش ۱۹ آبان‌ماه در آکادمی ملی المپیک برگزار می‌شود و جایزه ملی صلح و ورزش نیز به برترین ورزشکاران کشور اهدا خواهد شد.

■ ظرفیت‌های ورزش

همزمان با روز جهانی «علم در خدمت صلح و توسعه» دومین همایش بین‌المللی و سومین همایش ملی صلح و ورزش برگزار خواهد شد. همانند ادوار گذشته، استفاده از ظرفیت‌های ورزش در توسعه و ترویج فرهنگ، همبستگی، دوستی، همدلی و صلح، محورهای اصلی این همایش خواهند بود. این همایش در چهار بخش جشنواره هوش مصنوعی، مطبوعات، عکس و کاریکاتور با محوریت ورزش و صلح برگزار خواهد شد و ورزشکار برتر ایران جایزه ملی صلح را دریافت خواهد کرد.

■ زبان مشترک

دبیر بخش علمی همایش و عضو کمیسیون صلح کمیته‌ملی المپیک ورزش را زبان مشترک مردم و کشورها دانست. دکتر شاهین سلطان‌پور با اشاره به اهداف برگزاری این همایش اظهار داشت: «ورزش زبان مشترک بین مردم و کشورهاست و از آن می‌توان برای توسعه اجتماعی و گفتمان‌ها استفاده کرد. بازی‌های المپیک قدمت تاریخی دارد و در گذشته این رقابت‌ها برای برقراری صلح برگزار می‌شد. از طریق ورزش می‌توان دنیا را زیباتر کرد. همه مردم با ورزش سروکار دارند و علوم ورزشی نیز به ساخت دنیایی بهتر کمک می‌کند. از طرفی کمیسیون صلح و ورزش کمیته المپیک در جهت تحقق این اهداف گام برمی‌دارد.»

■ مسئولیت کمیسیون صلح

رئیس کمیسیون صلح و ورزش کمیته‌ملی المپیک، برگزاری همایش صلح و ورزش را نقطه عطف فعالیت‌های این کمیسیون خواند. دکتر حمید قاسمی با تأکید روی این موضوع اظهار داشت: «بشر در کنار پیشرفت و توسعه، بستر جنگ را نیز فراهم کرد، در حالی که صلح آرمان بشری محسوب می‌شود. بنیانگذار المپیک نوین از ورزش به‌عنوان صلح و دوستی بین کشورها استفاده کرد. پس از آن هم سازمان ملل بر مبنای صلح تشکیل شد. خوشبختانه کمیته‌بین‌المللی المپیک (IOC) هم دپارتمان صلح و ورزش را اجرایی کرده و در ایران هم این کمیسیون تشکیل شده است. تلاش‌های زیادی برای پیشبرد اهداف انجام شده و یکی از کارهای مؤثر برگزاری همایش صلح و ورزش است.»

■ استقبال بین‌المللی

دکتر قاسمی در پاسخ به سوال «جوان» در خصوص استقبال بین‌المللی از این همایش با توجه به شرایط خاص کشور گفت: «سال گذشته هم همین شرایط را تجربه کردیم و شاهد استقبال خوب خارجی‌ها بودیم. با این‌حال حضور شرکت‌کنندگان خارجی به صورت مجازی خواهد بود؛ سخنرانی‌هایشان یا ضبط شده یا به صورت آنلاین و با ترجمه همزمان انجام خواهد شد. این چالش وجود دارد و تلاش‌مان این است که با استفاده از شخصیت‌های ایرانی در خارج شرایط برای حضور خارجی‌ها هموارتر شود. در واقع هدف‌مان از برگزاری این همایش این است که نگاه صلح‌طلبانه مردم ایران و خانواده ورزش را در دنیا ترویج کنیم.»

■ بومی‌سازی شاخص‌ها

رئیس کمیسیون صلح و ورزش کمیته‌ملی المپیک شاخص‌های مدنظر برای انتخاب قهرمان ملی را تشریح کرد: «شاخص‌ها و رویکردهایمان را بومی‌سازی کردیم و برای انتخاب قهرمان ملی چند محور را مدنظر قرار دادیم؛ رفتار صلح‌طلبانه در میادین بین‌المللی، انجام مسئولیت اجتماعی و کمک به هموطنان در مناطق محروم و اقدامات در جهت ترویج صلح از مهم‌ترین معیارهای کیفی ما برای انتخاب قهرمان ملی هستند. در دوره اول همایش این جایزه به امیر میرزازاده دارنده مدال برنز المپیک به دلیل رفتار جوانمردانه در میدان تعلق گرفت. در دوره دوم نیز دکتر افسانه حسامی‌فرد پزشک و کوهنورد ایرانی موفق به کسب این جایزه شد. ورزشکارانی داریم که در سیستان و بلوچستان و به دور از هیاهو مشغول خدمت به مردم هستند و چهار، پنج نفر از آنها را مدنظر داریم و در نهایت این جایزه به شایسته‌ترین ورزشکار تعلق خواهد یافت.»

یادداشت | فریدون حسن

فاجعه رخ نداده اما باید به‌هوش باشیم

کسب عنوان چهارمی تیم کشتی آزاد جوانان ایران در رقابت‌های قهرمانی جهان درست بعد از نایب‌قهرمانی تیم کشتی فرنگی جوانان کشورمان باعث شد انتقادها نسبت به عملکرد فدراسیون کشتی در رده‌های سنی بالا بگیرد. ایران با کسب این دو عنوان بعد از سال‌ها از قهرمانی جهان فاصله گرفت و همین مسئله هم باعث انتقادها شده است.

هرچند از دست رفتن قهرمانی سخت است، اما اگر نگاهی کارشناسانه‌تر به موضوع داشته باشیم، آن‌وقت متوجه می‌شویم که اصلی‌ترین هدف در تیم‌های رده‌های سنی پشتوانه‌سازی برای بزرگسالان است. نکته‌ای که حسن رنگرز، سرمربی تیم ملی کشتی فرنگی و برترین مربی کشتی آسیا هم به آن اشاره دارد: «نباید در رده‌های پایه نگاه نتیجه‌گرایانه داشته باشیم. ما در سال‌ها و دهه‌های گذشته آنقدر در رده‌های پایه با وزن کم کردن‌های متوالی برای نتیجه گرفتن، به نوجوانان و جوانان سخت گرفتیم که عملاً خیلی از کشتی‌گیران ما خیلی زود اشباع شدند. در حالی که ما باید به رده‌های پایه به عنوان پشتوانه‌سازی برای تیم ملی بزرگسالان نگاه کنیم.»

اتفاقی که امروز شاهد آن هستیم این است که برخی با بزرگنمایی از این دو نتیجه، درصدد هستند تا به علاقه‌مندان القا کنند فاجعه اتفاق افتاده در حالی که چنین نیست. البته تلاش نوجوانان و جوانان اگر همراه با کسب نتیجه، مدال و موفقیت باشد بسیار هم عالی است، اما اگر چنین نتیجه‌ای هم حاصل نشود فاجعه‌ای رخ نداده، چرا که قرار نیست این کشتی‌گیران در ابتدای کار اشباع شوند و دیگر انگیزه‌ای برای تلاش و حضور موفق در رده‌های بالاتر نداشته باشند.

فدراسیون کشتی و کادر فنی تیم‌های ملی بارها تأکید کرده‌اند که هدف اصلی کشتی ایران رقابت‌های المپیک و کسب موفقیت در بزرگ‌ترین آوردگاه ورزش جهان است. بدون تردید رسیدن به این هدف راهی سخت و طاقت‌فرسا خواهد داشت راهی که قطعاً هزینه‌های زیادی هم روی دست کشتی می‌گذارد. بد نیست برای فهم بیشتر این مسئله باز هم به حرف‌های رنگرز توجه کنیم: «ما باید بیاییم و نسبت به شکست‌ها و باخت‌هایمان نگاه یادگیری داشته باشیم و ایرادها را برطرف کنیم. به هر شکل قطعاً نیمی از ترکیب تیم ایران در المپیک ۲۰۲۸ و در رقابت‌های جهانی ۲۰۲۹ از همین ترکیب بچه‌هایی خواهد بود که الان دارند در جوانان کشتی می‌گیرند. قاعده هم همیشه همین بوده است. نگاه بلندمدت ما معطوف به رقابت‌های المپیک است و باید در این مسیر هزینه‌اش را پرداخت کنیم. مردم و کارشناسان در این راه لازم است یک جاهایی کمی صبوری کنند، چراکه وقتی اولویت المپیک است باید نگاه‌ها هم المپیکی باشد.»

جوانان کشتی ایران در دو رشته آزاد و فرنگی سال‌ها بر بام جهان ایستاده بودند و حالا قهرمانی را از دست داده‌اند، اما این مسئله دلیلی برای تاختن به آنها نیست. کشتی ایران مسیر خود را به‌درستی طی می‌کند و این موضوع طی تمام سال‌های گذشته ثابت شده است. به‌طور حتم فدراسیون کشتی همان‌گونه که برای المپیک هدف‌گذاری کرده مراقب این هم هست که جوانان و نوجوانان کشتی نباید به باختن و شکست خوردن عادت کنند و با روحیه بازنده وارد رده‌های بالاتر شوند. المپیک به جای خود بسیار مهم است، اما فدراسیون حتماً باید به‌هوش باشد که مسیر المپیک از همین مسابقات قهرمانی جهان در رده‌های مختلف سنی عبور می‌کند. مسابقاتی که باید تلاش کنیم بهترین نتیجه در آن به دست آید و این بهترین نتیجه لزوماً کسب مقام قهرمانی نیست، اما باید نتیجه خوبی باشد.

فوتبال اروپا | اشرف رامین

بارسلونا هدفش هت‌تریک قهرمانی است

توپ پر کاتالان‌ها در زمین الچه

شروع پرقدرت فصل برای بارسلونا اهمیت زیادی داشت. شاگردان هانسی فلیک هم با درک این مسئله دروازه تیم الچه را به توپ بستند. بارسلونا در اولین بازی فصل خود در ورزشگاه مارتینس والرو میهمان الچه بود، اما با پیروزی ۵ بر صفر قدرتش را به رخ همه حریفان کشید. رافینا و فرمین لوپز هر کدام دو گل و آداما یک گل برای آبی‌واناری‌ها به ثمر رساندند.

کاتالان‌ها دو قهرمانی متوالی لالیگا را از آن خود کرده و کسب سومین جام متوالی را نیز نشانه گرفته‌اند. در مسیر هت‌تریک قهرمانی، رئال‌مادرید با مورینیو سرمربی جدید خود اصلی‌ترین رقیب بارسلوناست. در بازی اول سرمربی آلمانی از عملکرد شاگردانش رضایت کامل داشت.

هانسی فلیک با اشاره به پروژه جذب یک مهاجم جدید گفت: «این نتیجه شگفت‌انگیز است. دوست داشتم بازی را بیشتر کنترل می‌کردیم، اما الچه هم واقعاً خوب بود. باید در نیمه اول توپ را بهتر کنترل می‌کردیم. در تمرینات کیفیت زیادی در وجود بازیکنانم می‌بینم. این چیزی است که از تیمم می‌خواهم. با این حال، باید در جلسات تمرینی‌مان پیشرفت کنیم. ما باید به صورت تیمی دفاع و حمله کنیم. قرار است با دکو در مورد جذب یک مهاجم جدید صحبت کنم. ما از روند بازی خودمان خیلی راضی هستیم، اما خواهیم دید که این هفته چه اتفاقی خواهد افتاد.» درخشش ژاوی اسپارت مدافع ۱۹ ساله که محصول آکادمی باشگاه است، تمجید فلیک را به همراه داشت: «این فوق‌العاده است که ژاوی اسپارت و دیگر بازیکنان لاماسیا را در این سطح می‌بینیم. مهم نیست که اسپارت کجا بازی کند، او می‌داند که باید با توپ چه کند.»

■ مصدومیت گابی

آسیب‌دیدگی دوباره هافبک ۲۲ ساله کادرفنی و هواداران بارسلونا را نگران کرد. در جدال با الچه، گابی در نیمه اول و روی تکلی که روی پای بازیکن حریف زد مصدوم شد، تا جایی که یک تعویض اجباری روی دست فلیک گذاشت و پدری جای او را در زمین گرفت. گابی در حالی دوباره از ناحیه زانو مصدوم شده که فصل پیش نیز به خاطر آسیب‌دیدگی زانویش ۴۲ بازی باشگاهی و ملی را از دست داد. به گفته فلیک، مصدومیت گابی خیلی جدی نیست: «گابی از ناحیه زانو دچار آسیب‌دیدگی شده و باید صبر کنیم ببینیم میزان مصدومیت او چقدر است. اوضاع، اما کمی بهتر از آن چیزی است که هنگام مصدومیت به آن واکنش نشان داد. در پایان بازی وضعیت گابی خیلی بهتر بود، با این حال باید منتظر نظر پزشکان باشیم.»

■ رافینا نگران نیست

ستاره برزیلی در اولین بازی فصل دو گل برای تیمش زده و انتظار می‌رود در ادامه نیز مهاجم اصلی تیم هانسی فلیک باشد. با این‌حال بارسلونا همچنان برای خرید مهاجم جدید تلاش می‌کند. رافینا در واکنش به احتمال به خطر افتادن جایگاهش در نوک خط حمله اظهار داشت: «الچه تیم خوبی است و گرمای هوا تأثیر زیادی روی بازی گذاشت. بازی برای ما آسان یا سخت می‌شود؛ این به خودمان بستگی دارد. اگر مانند این دیدار، بازی را خوب شروع کنیم، شرایط متفاوت خواهد بود. موضوع جذب مهاجم جدید را به دکو یا سرمربی واگذار می‌کنم. کاری را که هانسی فلیک از ما می‌خواهد انجام می‌دهیم. آماده‌ام تا در هر پستی به میدان بروم.»

داستانی که نقطه پایانی ندارد

امید قبل از المپیک تنها می‌ماند

گزارش ۲ | دنیا حیدری

تصور می‌شد تیم حسین عبدی همان تیمی باشد که می‌تواند با طلسم‌شکنی به بیش از نیم‌قرن حسرت امیدهای فوتبال ایران برای رسیدن به المپیک پایان دهد، اما نبرد دشوار امیدهای فوتبال ایران، پیش از آنکه قدم به میدان مسابقه بگذارند، آغاز شده است. این‌بار هم قصه، همان قصه قدیمی است؛ تیم امید یک طرف ایستاده و باشگاه‌هایی که حاضر نیستند به‌سادگی بازیکنانشان را در اختیار آن قرار دهند، طرف دیگر.

عبدی قصد فرصت‌سوزی نداشت و فهرست ۲۳ نفره تیم امید برای حضور در بازی‌های آسیایی ناگویا اعلام شد، اما چند ساعت کافی بود تا مشخص شود قرار نیست همه بازیکنانی که نامشان در این فهرست آمده، در اختیار سرمربی تیم امید قرار بگیرند. بهانه‌ها هم تکراری است؛ اینکه برخی بازیکنان مهره‌های مهم باشگاه‌هایشان هستند و درست در مقطعی از فصل باید میان تیم ملی و باشگاه یکی را انتخاب کنند. باشگاه‌هایی که خود درگیر لیگ برتر، جام حذفی و رقابت‌های آسیایی هستند، طبیعتاً نمی‌خواهند در چنین شرایطی بازیکنان اصلی‌شان را از دست بدهند.

تراکتور یکی از نخستین باشگاه‌هایی بود که موضعش را صریح اعلام کرد. حجت کریمی، مدیرعامل این باشگاه درباره حضور مهدی هاشم‌نژاد و امیرحسین حسین‌زاده در تیم امید تأکید کرد که تراکتور در سه جبهه لیگ برتر، لیگ نخبگان آسیا و جام حذفی حضور دارد و با برنامه‌ای فشرده روبه‌رو است. بنابراین امکان در اختیار گذاشتن این دو بازیکن برای ناگویا وجود ندارد.

استقلال هم شرایط متفاوتی ندارد. امیرمحمد رزاقی‌نیا، اسماعیل قلی‌زاده و سعید سحرخیزان، سه بازیکن آبی‌ها هستند که در فهرست امید قرار گرفته‌اند، بازیکنانی که با توجه به بسته بودن پنجره نقل‌وانتقالات استقلال اهمیت بیشتری برای این تیم پیدا کرده‌اند. از طرفی استقلال تنها دو روز پیش از نخستین مسابقه تیم امید مقابل امارات باید در لیگ نخبگان آسیا به مصاف السد برود و طبیعی است که کادر فنی آبی‌ها نخواهد در چنین مقطعی سه بازیکن جوان خود را از دست بدهد.

پرسپولیس هم مسیر مشابهی را در پیش گرفته است. مهدی تارتار پیش از دیدار با تراکتور تأکید کرد خارج از فیفادی بازیکنانش را در اختیار تیم امید قرار نمی‌دهد. دانیال ایری، پوریا لطیفی‌فر و پوریا شهرآبادی، سه بازیکن پرسپولیس هستند که در فهرست امیدها قرار دارند و این تصمیم قطعاً خبر خوبی برای عبدی و تیمش نیست. فدراسیون فوتبال، اما در واکنش به این اتفاقات، باشگاه‌ها را تهدید کرده که عدم همکاری با تیم‌های ملی می‌تواند تخلف انضباطی محسوب شود و برای باشگاه متخلف جریمه و حتی برای بازیکنان دعوت شده نیز محرومیت در پی خواهد داشت. به این ترتیب، اختلافی که زمانی در حد نامه‌نگاری و مذاکره باقی می‌ماند، حالا پای کمیته انضباطی را هم به میان کشیده است، اما واقعاً مقصر کیست؟ باشگاهی که برای لیگ، جام حذفی و رقابت‌های آسیایی بازیکن لازم دارد یا تیم امیدی که قرار است برای رسیدن به المپیک آماده شود و بدون بهترین نفراتش بخشی از توان خود را از دست می‌دهد؟

فوتبال ایران سال‌هاست نتوانسته برای این تضاد راه‌حل مناسبی پیدا کند. هر چهار سال یک‌بار تیم امید دوباره ساخته می‌شود، دوباره از المپیک و پایان طلسم چند دهه‌ای حرف می‌زنیم و دوباره درست در آستانه مسابقات، مسئله اردو، بازیکن و همکاری باشگاه‌ها به یکی از اصلی‌ترین دغدغه‌ها تبدیل می‌شود. البته همه تقصیرها هم گردن باشگاه‌ها نیست. اگر فدراسیون فوتبال طی این سال‌ها با تصمیم‌های اشتباه، تغییرات مدیریتی، انتخاب‌های بحث‌برانگیز و آماده‌سازی‌هایی که همیشه با ایده‌آل فاصله داشته‌اند، مسیر تیم امید را دشوار نکرده بود، شاید امروز باشگاه‌ها نیز خود را در برابر خواسته‌های این تیم محق‌تر می‌دیدند.

کافی است امیدها یک بار دیگر ناکام بمانند تا همه، حتی آنهایی که از همکاری با تیم عبدی سرباز زدند، یک سؤال مشترک بپرسند: چرا ایران به المپیک نمی‌رسد؟ اما کمتر کسی خواهد پرسید این تیم با چند جلسه تمرین مشترک و چند بازیکن اصلی وارد مسابقات شد؟ مشکل بزرگ‌تر از آن است که امروز فقط میان حسین عبدی و چند سرمربی باشگاهی تقسیم شود. تیم امید برای شکستن طلسمی که بیش از پنج دهه ادامه داشته به یک برنامه بلندمدت و توافقی روشن با باشگاه‌ها نیاز دارد؛ توافقی که از ماه‌ها قبل مشخص کند بازیکنان چه زمانی در اختیار تیم ملی هستند و چه زمانی باشگاه‌ها می‌توانند روی آنها حساب کنند. در غیراین صورت، نه باید انتظار حل این مشکل را داشت و نه موفقیت تیم امید را، چون هیچ سرمربی، هر قدر هم توانمند باشد، نمی‌تواند با تیمی نصفه‌ونیمه معجزه کند.

پایان یک دهه سکوتازی

۲ طلا کافی نبود

بازتاب | شمیم رضوان

تیم ملی کشتی آزاد جوانان بعد از ۱۰ سال، با نتیجه‌ای از رقابت‌های جهانی برگشت که کمتر کسی انتظارش را داشت؛ نه قهرمانی، نه نایب‌قهرمانی و نه حتی سکوی سوم! در واقع چهارمی، آن هم با فاصله‌ای قابل توجه از تیم‌های بالانشین، پایانی که برای تیم جوانان ایران در اسلواکی رقم خورد تا روند یک موفقیت طولانی بالاخره متوقف شود.

ایران در رقابت‌های جهانی ۲۰۲۶ صرفاً چهار مدال به دست آورد؛ دو طلا، یک نقره و یک برنز. سینا خلیلی در وزن ۷۰ کیلوگرم و ابوالفضل محمدنژاد در ۱۲۵ کیلوگرم بر بالاترین سکوی اوزان خود ایستادند و خوش‌رنگ‌ترین مدال را کسب کردند. ابوالفضل رحمانی در ۹۲ کیلوگرم نقره گرفت و اهورا خاطری در ۶۱ کیلوگرم به برنز رسید، اما چهار مدال برای تیمی با نام و سابقه ایران اصلاً قابل قبول نیست، خصوصاً وقتی پای رقابت تیمی به میان می‌آید، چراکه ایران با ۱۰۳ امتیاز در رده چهارم ایستاد، آن هم در شرایطی که امریکا موفق به کسب ۲۰۵، روسیه ۱۵۵ و ژاپن ۱۳۰ امتیاز شدند.

امریکایی‌ها در هر ۱۰ وزن به مدال رسیدند تا با چهار طلا، سه نقره و سه برنز، برای سومین دوره متوالی قهرمانی جهان را جشن بگیرند. این تفاوت بیش از آنکه فقط به تعداد مدال‌ها مربوط باشد، به عمق ترکیب دو تیم برمی‌گردد، جایی که ایران نتوانست در همه اوزان امتیازهای لازم را جمع کند.

شش کشتی‌گیر ایران نیز بدون مدال از مسابقات کنار رفتند. آرمان الهی در ۵۷، علی‌اصغر تات در ۶۵، محمدمهدی ممیوند در ۷۴، سبحان اسمی در ۷۹، ابوالفضل شمسی‌پور در ۸۶ و توحید نوری در ۹۷ کیلوگرم با شکست برابر رقبای خود از ادامه رقابت‌ها بازماندند، اتفاقی که ضربه بزرگی به شانس ایران برای قرار گرفتن روی سکو زد. ایستادن بر سکوی چهارم زمانی تلخ‌تر می‌شود که به سال‌های گذشته نگاه کنیم. ایران از ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۳، سه بار پیاپی قهرمان جهان شد. در ۲۰۲۴ نایب‌قهرمان و سال گذشته نیز سوم شد و آخرین بار در سال ۲۰۱۶ بود که تیم جوانان ایران خارج از سه تیم برتر جهان قرار گرفت. حالا پس از یک دهه، بار دیگر جای جوانان ایران روی سکوی جهانی خالی مانده است. دو طلای خلیلی و محمدنژاد نشان می‌دهد استعداد همچنان وجود دارد، اما این بار صرفاً درخشش چند چهره برای نجات تیم کافی نبود و نتیجه رقم‌خورده می‌تواند زنگ هشداری جدی برای پشتوانه‌سازی کشتی آزاد ایران باشد.